

SLVJBĂ
SFÂNTVLVI
CVVIOŠ STELIAN
PAFLAGONVL

LA DECERNIA MARE

După psalmul de început și după starea întâi a primei Catisme: *Fericit bărbatul...*, la Doamne strigat-am..., punem stihirile pe 8.

Glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Glasul Domnului cel mântuitor ai ascultat, Sfinte, și toată deșertăciunea lumii ai urât-o, înțelepte, și din pruncie ai urmat lui Dumnezeu. Pentru aceasta, Cuvioase Părinte Steliane, în cer cu îngerii te bucuri. **(de două ori)**

De desfătarea lumească te-ai lepădat, Cuvioase Părinte Steliane, în peșteră te-ai ascuns

și de la îngerii hrană ai primit. Pentru ostenele tale făcător de minuni te-ai arătat și din patimi izbăvitor.

Măhnirea maicilor spre bucurie ai întors-o, Sfinte, dăruindu-le naștere de prunci buni și sănătate, ca unul ce ai în tine sălășluit pe Hristos, viața tuturor.

Alte stihiri, glas același.

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Ca un nou Samuil, de la sânul maicii tale te-ai sfințit, Cuvioase Părinte, căci te-ai arătat lăcaș înfrumusețat al Sfântului Duh, și viteaz biruitor peste patimi. Ție ne rugăm, Cuvioase Părinte Steliane, ca din toate necazurile să ne izbăvești. **(de două ori)**

Monahilor stâlp te-ai arătat,
Cuvioase Părinte, cu
privegherea trudindu-te și cu
osteneli Domnului slujind.
Hrană de la îngeri ai primit,
precum și darul de a tămădui
patimile cele grele. Pentru
aceasta glas înălțăm și te
cinstim, vrednicule de laudă.

Moartea cea fără de veste a
pruncilor și întristarea mamelor
ai contenit, Cuvioase Părinte
Steliane, prin rugăciunile tale la
Dumnezeu. Deci ne rugăm ție:
ocrotește, Părinte, cu
rugăciunile tale la Dumnezeu, pe
mame și pe prunci.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe dumnezeiescul Stelian,
lauda Paflagoniei, cel în pustie
hrănit, cu laude să-l cinstim, că
din pântecele maicii sale fiind
sfânt, în fapte bune a strălucit
și făcător de minuni s-a arătat.
Celor care cu credință au înălțat
rugăciuni, le-a dăruit prunci
buni, iar pe mamele întristate,
le-a mângâiat. Cu ale sale
rugăciuni, Hristoase,
Dumnezeul nostru, de moartea
cea amară și fără de veste,
fereste pe copiii noștri și
împărăției Tale, pe toți ne
învrednicește.

Și acum..., a Născătoarei,
Dogmatica glasului al 8-lea:

Împăratul cerurilor, pentru
iubirea de oameni pe pământ s-
a arătat și cu oamenii a petrecut,
că din Fecioară Curată trup
luând, unul este Fiul, îndoit în
fire, dar nu și în fețe. Pentru
aceasta, pe Acesta, Dumnezeu
desăvârșit și om desăvârșit cu
adevărat să-L propovăduim,
mărturisind pe Hristos,
Dumnezeul nostru; pe Carele
roagă-L, Maică nenuntită, să
miluiască sufletele noastre.

VOHOD

LUMINĂ LINĂ

Prochimenul zilei

PAREMILE:

De la Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(Cap. 3, stih 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui
Dumnezeu și chinul nu se va atinge
de ele. În ochii celor fără de minte,
dreptii sunt morți cu desăvârșire și
ieșirea lor din lume li se pare mare
nenorocire. Și plecarea lor dintre noi,
un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar
dacă în fața oamenilor ei au îndurat
suferințe, nădejdea lor este plină de
nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin,
mare răsplată vor primi, căci
Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a
găsit vrednici de El. Ca pe aur în

topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(Cap. 5, stih 15-23; Cap. 6, stih 1-3)

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale, ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate, El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa, va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul

puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, împăraților și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(Cap. 4, stih 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se peste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutății. Și popoarele văzând și necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta.

Că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Glas 1

Fericite Părinte, cine va spune pătimirile tale cele din sihăstrie? Și cine va grăi nevoințele tale, luptele cu demonii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, chinul din pricina gerului și a vânturilor, și arsura soarelui? Ai trăit în trup ca cei fără de trup, și acum pe toți credincioșii cu pomenirea ta îi veselești. Pentru care, roagă-te lui Hristos Dumnezeu nostru, să-i izbăvească pe dâșii de ispitele celui viclean, Cuvioase Steliane, cu rugăciunile tale.

Același glas

Cele pământești toate le-ai lăsat, pe cele stricăcioase și trecătoare nu le-ai luat în seamă. Cu poruncile lui Dumnezeu luminându-ți sufletul, Fericite Steliane, împodobitu-te-ai cu strălucirea minții și în pustie ai voit a te sălășlui. Ai iubit cu totul pe Hristos, Care, venind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș a făcut întru tine; și har de vindecări și de minuni primind, ocrotitor al pruncilor făcându-te. Că te-a proslăvit pe tine, Hristos Dumnezeu, pe Care

roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Glas 2

Dumnezeiasca raclă a cinstitelor tale moaște, izvorăște tămăduiri credincioșilor, Sfinte Părinte plin de har. Iar sfântul tău suflet, laolaltă fiind cu îngerii, cu vrednicie se veselește; având așadar, preaînțelepte, îndrăzneală către Domnul, și cântând cu sfinții în ceruri, roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

Glas 3

Toată mulțimea cea sfântă a celor adunați pentru săvârșirea pomenirii luminoase a Sfântului, bucurați-vă, strigând într-un glas: Bucură-te, fiule cel preafrumos al Paflagoniei și lauda tuturor credincioșilor; bucură-te, cel care ai supus duhului carnea cea nestăpânită, și care ai potolit pornirea patimilor prin curgerea lacrimilor tale, o, Steliane! Bucură-te, lauda noastră și veselia Bisericii credincioșilor.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta, tuturor ai strigat: iubiți

pe Dumnezeu și veți afla har veșnic. Nimic să nu cinstiți mai mult, decât dragostea Lui; ca atunci când va veni întru slava Sa, să aflați odihnă cu toți sfinții, cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, păzește și miluiește sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim după cuviință, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHODIVA

Stiluri glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Vas ales al Preasfântului Duh te-ai arătat din pântecul maicii tale, Cuvioase Părinte, strălucindu-ți viața prin faptele cele bune, iar nouă, cu dar dumnezeiesc, tămăduiri ne dăruiești. Pentru acestea, cu dragoste te laudăm pe tine.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui. (Ps.115.6)

Cu ale Treimii raze, luminat fiind, Părinte Steliane, dăruiește-ne nouă din darurile tale, tămăduind de boală și scoțând din necaz pe cei ce

pururea săvârșim fericită pomenirea ta.

Stih: Fericit este omul cel ce se teme de Domnul întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps.111.1)

Bun lucrător al viei te-ai arătat lui Hristos, ostenind din ceasul dintâi, și ca dinar al plății, împărăția lui Dumnezeu ai primit. Pentru aceasta, roagă-te pentru noi, cei ce cu laude te ferim.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Ea vas ales al Sfântului Duh de la sânul maicii tale, Dumnezeu te-a sfințit și ca o stea prealuminoasă în crugul Bisericii, te-a arătat strălucitor de minuni, Fericite Steliane. Ca un finic în curțile Domnului ai înflorit, cu lacrimile tale te-ai adăpat și roadă însutită lui Dumnezeu ai adus. Pentru aceasta te rugăm, nu înceta Cuvioase a împlânzi pe Stăpânul pentru noi, cei ce cu credință te ferim.

Și acum..., **a Născătoarei, același glas:**

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... **și celelalte.**

La binecuvântarea pâinilor:

TROPARUL, Glasul 1:

Locuator pustiiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Steliane. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine, mulțime de tămăduiri. (de două ori)

Născătoare de Dumnezeu
Fecioară...(o dată)

LĂ VTRĂNIE

La Dumnezeu este Domnul...
troparul sfântului (de două ori),
Slavă... Și acum... a Născătoarei
Învierii.

După prima catismă
SEDEALNA, glasul al 4-lea
Podobie: Cel ce te-ai înălțat pe
cruce...

u osteneli, cu post și cu rugăciuni fiind curățit, către Cel Preasfânt te apropii și te sfințești cu Duhul, o, Cuvioase Steliane! În cer cu îngerii desfătându-te, Sfinte, cântare întreit-sfântă Domnului înalți. Roagă-L neîncetat să ne miluiască și pe noi, cei ce te cinstim pe tine.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei,
asemenea:

Să năzuim noi, cei smeriți, cu osârdie către Preacurata Fecioară Maria și cu pocăință din tot sufletul strigând: Stăpână, ajută-ne nouă și ne fii milosârdă, sânguiește că pierim de grozave păcate; nu părăsi pe robii tăi deșerți, că spre tine una, nădăjduim.

După a doua catismă
SEDEALNA, glasul al 8-lea
Podobie: Pe înțelepciunea și
Cuvântul...

Cu vărsare de lacrimi ți-ai curățit sfântul tău suflet, o, Steliane, de patimi te-ai izbăvit și cu îngerii ai petrecut; lauda Părinților, mângâierea maicilor,

pe prunci din moarte grabnică i-ai izbăvit. Deci, pentru aceasta cu un glas te ferim pe tine și te lăudăm, Cuvioase Părinte, prăznuind cu credință sfântă pomenirea ta. Cu dinadinsul ne rugăm ție, să mijlocești la Domnul pentru noi păcătoși.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei, asemenea:**

Mulțumire cu laudă aducem ție, o, Stăpână, ca văduva cu cei doi bani, căci daruri ai revărsat peste mine, nevrednicul, și degrab m-ai ajutat din toate nevoile, izbăvindu-mă din primejdii și din boli. Cu grabă strig către tine, Fecioară Preacurată, roagă pe Fiul tău, și al meu Stăpân Milostiv, să-mi dăruiască iertare de greșale, că spre tine mi-am pus toată nădejdea.

POLIELEU Robii Domnului...

MĂRIMĂRILE,

Glasul 1:

Stih 1: *Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Psalm 39,1-2).*

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Steliane, și cinștim sfântă pomenirea ta, lauda

Părinților, mângâierea mamelor și ocrotitorul copiilor.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Psalm 108, 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Psalm 16, 4).*

Stih 4: *Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Psalm 29, 11).*

Veniți toți credincioșii, într-un glas să lăudăm pe Cuviosul Stelian, zicând: pe lauda Paflagoniei.

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Psalm 4, 3).*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Psalm 29, 4).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule **(de trei ori)!**

După Polieleu, SEDEALNA,

Glasul al 3-lea**Podobie:** *Dumnezeieștii credințe...*

Glas al Duhului Sfânt, o, Părinte, te-ai arătat prin curățenia vieții tale și de patimi te-ai izbăvit, iar acum, în lăcașurile cerești sălășluiești. Cuvioase Părinte Steliane, ne rugăm ție: izbăvește-ne din patimi și din nevoi, pe noi, robii tăi.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei, asemenea:**

Lăcaș Cuvântului te-ai făcut Fecioară, Maică Preacurată, pe îngeri cu curăția i-ai covârșit, iar pe noi întinații, curățește-ne, căci cu păcate grozave ne-am întinat. Izbăvește-ne de osânda viermelui neadormit și ne dăruiește, Maică Preacurată, mila ta cea bogată.

Antifonul 1 al glasului 4.

PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui. (Ps.115.6)

Stih: *Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (Ps.115.3)*

Toată suflarea...

Evangelhia Cuviosului (vezi *Evangelhia de joi din săptămâna a 4-a după Cincizecime*).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum..., **același glas:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: *Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Idiomela, glasul al 6-lea:

Inișcările cugetului tău spre paza poruncilor Duhului pornindu-le, înger în trup te-ai arătat pe pământ și cu luminoasele tale fapte bune, pe cei ce năzuiesc cu credință la tine i-ai luminat; pe cei bolnavi de patimi i-ai tămăduit cu rugăciunile tale, Cuvioase Părinte. Izbăvește-ne așadar și pe noi, cei ce te cinstim pe tine cu credință, și din toată nevoia și necazul scapă-ne prin

rugăciunile tale, Preafericite Steliane.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6 și al sfântului cuviosului, pe 6.

Cântarea 1-a,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Glasul al 4-lea:

Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va
«umplea de Duh, și cuvânt
«răspunde-voi Împărătesei
«Maici; și mă voi arăta luminat
«prăznuind și voi cânta
«minunile ei, bucurându-mă. »

Ceea ce ai născut adâncul
înțelepciunii, Curată, trimite-mi
picături de înțelepciune,
Izvorule cel plin de har, ca să
slăvesc cu cântări noianul
harurilor tale.

Cu putere, Preanevinovată,
Îngerul de mare sfat, Cel ce a
adus toate din neființă, din tine
a venit, pentru milă și rupând
zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Nor însuflețit al strălucirii
Tatălui te cunoaștem pe tine,
Stăpână, Răsăritul Luminii care
a luminat neorânduiala noastră
și care pe toți i-a ridicat la cele
cerești.

Văzută ai fost mai frumoasă
fără de asemănare decât
puterile cele de sus și decât toată
făptura, Născătoare de
Dumnezeu, Curată, ceea ce ai
îndumnezeit firea oamenilor și
iadul l-ai omorât numai prin
nașterea ta.

Canonul Cuviosului.

Glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Ca cea ce ești strălucit cu
harul Duhului, te rugăm:
luminează-ne pe noi cei ce
prăznuim pomenirea ta,
Părintele nostru Steliane, și din
munca cea veșnică ne izbăvește.

Intrat-ai, Steliane, în cetatea
Domnului, având povățuitor pe
Duhul Sfânt, Cel care și-a aflat
odihnă în inima ta; lauda
monahilor, roagă-te pentru noi.

Slavă....

Avut-ai smerenie înălțătoare,
Steliane, Părintele nostru, deci
ne rugăm ție: fii nouă milostiv, și
de patimi și de boală, pe noi cei
ce te cinstim pe tine, izbăvește-
ne.

Și acum..., a Născătoarei.

Pe cei căzuți i-ai ridicat, pe cei
ce stau i-ai întărit, Preacurată
Fecioară, rogu-te, cugetul meu

cel îngreuiat cu multe păcate ridică-l, Stăpâna mea, ca să te preaslăvesc.

Catavasie: *Hristos se naște, slăviți-L...*

Cântarea a 3-a:

Irmos

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare
«de Dumnezeu, izvorul cel viu și
«îndestulat, care s-au împre-
«unat ceată duhovnicească
«întărește-i, întru dumneze-
«iască mărirea ta, cununilor
«măririi învrednicindu-i.»

Ău fost covârșite marginile firii
și legile firii s-au dezlegat prin
nașterea ta cea mai presus de
minte, Maică Fecioară, fără
prihană, căci din tine Cel fără
chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine
Solomon, înconjurat de șaizeci
de înțelepți, Stăpână, pe care,
odihnindu-Se Dumnezeu, a luat
trup și cu muritorii a vorbit.

Porfiră din curatele tale
sângiuri purtând Cuvântul lui
Dumnezeu, fără schimbare și
fără amestecare, și goliciunea lui
Adam acoperind-o, l-a încins cu
dumnezeiasca frumusețe.

Locașul dumnezeirii celei de
nerăbdat și cetate însuflețită a
lui Dumnezeu, tu ai fost văzută,

Preanevinovată, întru care s-a
lucrat taina cea mare a negrăitei
cunoștințe care din veac nu s-a
auzit.

Canonul Cuviosului.

Irmos: *Pre ai tăi cântăreți...*

Țrât-ai toate acestea
trecătoare și crucea pe umeri ai
luat, întru munții Domnului cei
neumblați te-ai suit ca oarecând
Ilie, preaînțelepte Steliane.

Luat-ai putere de la Domnul,
socotind ispitele vrăjmașului ca
niște săgeți de copii, iar pe noi
izbăvește-ne din patimi,
preafericite Steliane.

Slavă...

Fiind supărați de multe
patimi, spre tine năzuim,
părinte, rugându-te a împlânzi
cu sfântă rugăciunea ta, pe Cel
ce este iubitor de oameni,
Cuvioase Steliane.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Deraticul patimilor stinge-l,
Preacurată Fecioară, aprinzând
făclia sufletul ui meu, care din
pricina păcatelor s-a stins cu
totul și în camera Domnului
învrednicește-mă a intra.

Catavasie: *Fiului celui născut...*

SEDEALNA, glasul 1

Podobie: *Mormântul Tău...*

Cu totul ai urât ale lumii
deșertăciuni și numai pe Hristos
L-ai iubit, Cuvioase Steliane. În
pustie ai locuit și cu privegherea
te-ai îndeletnicit, Sfinte Părinte,
iar nouă tuturor pe pământ prin
viața ta te-ai arătat. Cu bucurie
și cu dragoste cu toții te cinstim.
Slavă... Și acum..., **a Născătoarei.**

Pe tine te rugăm, o, Fecioară,
lăcaș preasfințit al Stăpânului
nostru: pe noi, deznădăjduiții și
cei plini de păcate, izbăvește-ne,
căci numai tu ești păcătoșilor
ocrotitoare și creștinilor bună
nădejde.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade în slavă pe scaunul
«Dumnezeirii, pe norul cel ușor,
«a venit Iisus, cel cu totul
«dumnezeiesc, din preacurata
«Fecioară și a mântuit pe cei ce
«strigă: Slavă puterii Tale,
«Doamne. »

Ăpa vie a nemuririi ca un izvor
ai izvorât-o, ceea ce ai picurat
celor aprinși de sete nectarul cel
dulce și auriu al milostivirii, cu
adevărat Raiul cel cu totul
desfătat, Stăpână.

Sfeșnic de aur strălucind cu
cele șapte făclii ale harurilor, pe
tine din tot neamul soarele
Hristos te-a ales și, venind în cele
nepătrunse, S-a nuntit, fără
sămânță, cu trupul muritorilor
spre înnoire.

Ăi născut pe Țiitorul a toate, pe
Cel ce a împreunat toate cu cele
înalte și pe cele despărțite le-a
unit, prin care cele de sus
dănuiesc împreună cu cele de
jos și toate Îl slăvesc ca pe
Dătătorul, Stăpână.

Dumnezeiesc lăcaș în care s-a
lucrat unirea celor două firi, tu
ești Fecioară, mai presus de
minte, de cuvânt și de cuget, din
care S-a țesut Stăpânul, nu prin
schimbare, ci prin unire,
purtând Întruparea.

Canonul Cuviosului.

Irmos: Sfatul cel neurmat...

În munții cei preaînălți
locuind, cornul vrăjmașilor l-ai
surpat preaînțelepte cu
smerenia ta și viteaz biruitor te-
ai arătat, tu, cel ce ești stâlp al
monahilor și ocrotitor al
pruncilor.

Cu frica lui Hristos fiind
întrarmat, cu sabia ascuțită a
Duhului ai tăiat pe cel protivnic,

biruind desăvârșit, Cuvioase Părinte; pentru aceasta cinstim slăvită pomenirea ta.

Slavă...

Pe noi, cei ce sufletește rău pătimim și la ajutorul tău alergăm, apără-ne, Sfinte Părinte, și te roagă Domnului pentru noi, cei ce pururea te cinstim, Cuvioase Steliane.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Cu buze întinate îndrăznim noi, robii tăi, Fecioară Preacurată, de focul cel de veci ne izbăvește pe noi, cei care pururea te ferim, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie: *Toiag din rădăcina lui lesei...*

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de
«dumnezeiască mărirea ta; că
«tu, Fecioară neispită de
«nuntă, ai avut în pânțe pe
«Dumnezeu Cel peste toate și ai
«născut pe Fiul Cel fără de ani,
«Cel ce dăruiește pace tuturor
«celor ce te laudă pe tine. »

Tăria mea și lauda mea tu ești, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus

toată nădejdea mea, Fecioară, și toată bucuria vieții.

Împietire de haruri ești, Stăpână, care ai ascuns în pânțelele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor și muritor mai presus de fire.

Mare dulce și totuși neumblată, ai scufundat pe cârmuitorii și călăreții lui Faraon cel înțelegător și pe Israelul cel nou l-ai mântuit, conducându-l spre cetatea cea cerească și la limanul cel liniștit.

În chip minunat ai covârșit în frumuseți toată făptura care, cântând, strigă ție: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind Iubitorul de frumusețe, a ridicat toată firea muritorilor, Stăpână, și a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Canonul Cuviosului.

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Vimblat-ai, Cuvioase Steliane, pe calea cea strâmtă a Domnului, cu dumnezeiești suiri sufletul lățindu-l și desăvârșit ajungând la slava cea de sus. Cu sfinții în cer a locui te-ai

învrednicit, pentru aceasta roagă-te pentru noi la Domnul.

Supusu-ți-ai trupul tău cu rugăciuni și osteneli; pentru aceasta, Domnul te-a proslăvit pe tine și te-a arătat săvârșitor de mari minuni, Fericite Steliane.

Slavă...

De supărări grabnice, de primejdii și dureri scapă-ne pe noi, robii tăi, Cuvioase Părinte, căci pe tine Domnul te ascultă și te roagă Lui ca unui milostiv și îndurat, să ne dăruiască nouă, păcătoșilor, mare milă.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Zburdările trupului potolește-le, Fecioară, și-mi vindecă sufletul de patimi; lenevia o risipește, ca într-un tot să te cinstim pe tine, Maica Domnului nostru, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Catavasia: *Dumnezeu fiind al păcii...*

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Strigat-a proorocul Iona, mai
«înainte închipuind îngroparea
«Ta cea de trei zile în chit,
«rugându-se; Din stricăciune
«mă mântuiește, Iisuse,
«Împăratul Puterilor. »

Propovăduim pe Cuvântul, Înțelepciunea Tatălui, pe Fiul cel mai înainte veșnic, pe Cel sălășluit prin fire în pântecel tău și pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munții cu un semn, pe tine munte înțelegător te-a arătat, umbrit de virtuți, din care El Însuși Și-a tăiat trup, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Mușcată de veninul șarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar, prin nașterea ta cea netâlcuită, Preacurată, se îndumnezeiește toată firea într-un chip mai bun.

Propovăduiesc, văzând minunile tale cele mai presus de minte și de cunoștință, Preacurată, cum Cel neîncăput încapă fără de schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Canonul Cuviosului.

Irmos: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Copac înalt te-ai arătat, mișcările trupului veștejindu-le și multe minuni rodind, fapte bune săvârșind și pe prunci

păzind, Cuvioase Steliane, roagă-te pentru noi.

De îngereasca ta viață, în trup fiind încă, toți s-au spăimântat. Iar îngerii, pe Domnul Cel ce te-a proslăvit pe tine, cu cântări de laude pururea Îl preaslăvesc.

Slavă...

Cu fiarele sălbatice ai locuit și viața în pustie ai petrecut; arsura soarelui și frigul nopții ai suferit, pentru aceasta acum în cer te desfătezi.

Si acum..., **a Născătoarei.**

Ăjutătoarea tuturor, ajută-ne și ne scapă din nevoi, tinzând mâna ta, din furtuni ne izbăvește și la limanul odihnei ne călăuzește.

Catavasie: *Din pânțele pre Iona...*

CONDACUL

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătat-te-ai astăzi lumii...*

Ca o stea prealuminoasă avându-te pe tine Biserica, Steliane preaminunate, se veselește strigând: Tu ești, Părinte, laudă a sfinților!

ICOS:

Pe tine, cel ce din pânțele maicii tale ai fost sfințit și vas al Duhului Sfânt te-ai arătat, pe tine, care bogăția ai împărțit-o

la săraci și în pustie ai locuit, pe tine, cel ce ai întrecut pe toți în osteneli, a Paflagoniei laudă, pe tine, Steliane, cel întocmai cu îngerii la viață, cine poate să te laude după vrednicie? Ci ca cel ce ai luat dar de la Dumnezeu spre a săvârși minuni și maicile mahnite de boala și moartea pruncilor lor le-ai mângâiat, și de multe feluri de patimi tămăduitor te-ai arătat, și acum te arată grabnic vindecător și fierbinte ocrotitor copiilor și nouă, celor care pătimim sufletește și trupește, dar năzuim cu credință la tine și strigăm: Bucură-te, a Părinților laudă!

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

Întru această zi, pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Stelian, cel din Paflagonia.

Ăcest cuvios părinte, Stelian, se naște dintr-o familie de buni creștini într-o vreme în care Răsăritul ortodox era frământat de prigoanele unor împărați ai Bizanțului, dezlănțuiți pentru defăimarea sfintelor icoane. Atunci cad victime luptătorilor contra icoanelor numeroși ierarhi, teologi, preoți, călugări și credincioși. Părinții pruncului Stelian, oameni înstăriți, treceau însă printr-o altă durere,

aceea a pierderii copiilor lor la scurtă vreme de la naștere. Singurul rămas în viață a fost Stelian, către care se îndreaptă dragostea părintească împletită cu teama de a nu-l pierde. De aceea, el va crește cu o dragoste nestinsă pentru copii și cu milă pentru cei în suferință, căci lipsa fraților și surorilor din casa părintească va lăsa urme pentru tot restul vieții Cuviosului Stelian.

Aplecat spre cele duhovnicești și îndrumat în permanență de părinți pe calea bisericii, drept mulțumire pentru darul vieții primit, Stelian va găsi în biserica din orașul său o a doua casă, iar în atmosfera religioasă din timpul slujbelor bisericești, adevăratul suflu al vieții sale. De aceea, rămânând orfan prin moartea celor doi părinți ai săi, va vinde toată agoniseala părintească, va împărți tot ce avea la săraci, iar el se va îndrepta spre una din numeroasele mănăstiri care împodobeau, în vremurile de atunci, pământul creștin al Asiei Mici (Turcia de azi). Se va stabili așadar, într-o asemenea vatră de trăire duhovnicească în provincia Paflagonia, în apropierea străvechii așezări creștine a Cezareii Capadociei, patria Sfântului Vasile cel Mare. Era o provincie muntoasă în care înflorea viața monahicească și pustnicească pe înălțimile munților sau în numeroasele peșteri. Unele din acestea, rămase pustii după năvala turcilor, păstrează până azi frumusețea picturilor creștine.

Într-o astfel de mănăstire se va adăposti și tânărul Stelian, făcând ascultare și urmărind îndeaproape

sfaturile duhovnicești ale bătrânilor călugări. Cunoscând râvna pentru trăirea monahicească și dragostea pentru Hristos, starețul rânduiește pregătirea lui Stelian pentru treapta preoției. Dar el, socotindu-se nevrednic a îmbrățișa un cin mai presus de al îngerilor, ca oarecând Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu sau Sfântul Ioan cel cu Gura de Aur, cere duhovnicului îngăduința de a se pustnici într-una din peșterile din preajma mănăstirii. Într-o asemenea peșteră va viețui ani îndelungați, în post și rugăciune necurmată. Dar starea sa aici, în mijlocul stâncilor și doar cu mintea înălțată la Domnul, nu va împiedica pe Stelian să reverse mai departe dragostea și mila sa față de creștinii în suferință. De aceea, atunci când va afla de la credincioșii care veneau la el să-i ceară sfat duhovnicesc sau să înalte rugăciuni pentru ei, că în părțile acelea bântuie o molimă cumplită care secără în primul rând copiii, Cuviosul Stelian, amintindu-și de plânsul părinților săi, se va aprinde de milă. Atunci el își deschide inima spre Dumnezeu și înalță rugăciuni smerite pentru îndepărtarea acestei molime. Și ca un alt Ilie, care înviase pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, rugăciunile sale fierbinți la Dumnezeu sunt bineprimite, molima încetează și mulți copii sunt salvați de la moarte. Cunoscând căldura inimii sale iubitoare de copii și mila față de toți cei care erau în suferință, precum și puterea rugăciunilor lui Stelian pentru a câștiga, cu rugăciunile sale,

sănătatea și viața copiilor lor. Rugăciunile sale aveau atâta tărie, încât de cele mai multe ori mamele se întorceau fericite la casele lor. Faima sa crește tot mai mult și se răspândește în ținuturile învecinate, dar smerenia lui Stelian depășea cu mult cinstirea pe care încercau oamenii să i-o aducă.

În această stare de dragoste aprinsă către Dumnezeu și de milă jertfitoare în rugăciune, pentru toți cei care suferă, Cuviosul Stelian va trece la cele veșnice, dar minunile săvârșite în peștera în care a trăit nu vor înceta. Trupul său neputrezit, va fi adus în biserica mănăstirii sale de metanie și va avea aceeași tărie în vindecări, ca atunci când Stelian se afla în viață. Cunoscând evlavia mulțimilor, puterea dragostei cu care acestea înconjurau memoria Cuviosului, precum și minunile care se săvârșeau înaintea moaștelor sale, Biserica hotărăște canonizarea sa, adică trecerea sa în rândul cuvioșilor făcători de minuni, rânduind ca zi de pomenire, 26 noiembrie, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Atunci când peste provincia Paflagonia se abat năvălirile turcilor, care vor trece prin foc și sabie așezările creștine, călugării rămași în viață vor părăsi mănăstirea trecând în Grecia, la Muntele Athos, purtând cu ei, printre alte odore, moaștele Cuviosului Stelian. De aici, o parte din aceste moaște vor fi aduse în Țara Românească de mitropolitul țării, Ștefan al II-lea, atunci când el va înălța o biserică, la anul 1736, în marginea de atunci a târgului

Bucureștilor, în „mahalaua Lucaciului”. Aici fusese o biserică mai veche, surpată de trecerea timpului, iar Ștefan mitropolitul, va ridica o biserică din zid închinată Sfântului Nicolae. Odată cu moaștele Sfântului Stelian, același ierarh va îmbogăți ctitoria sa cu moaștele Sfinților Haralambie și Elefterie împreună cu ale Cuviosului Onufrie cel Mare. Biserica mitropolitului Ștefan al II-lea va cădea la cutremurul din 1838, iar preotul paroh de atunci, Ioan Călărășanul, va înălța actuala biserică Lucaci cu ajutorul a doi negustori bogați macedoneni, Anghel Hagi Pandele și Constantin Athanasie. Această nouă biserică, rămasă până astăzi în picioare, a fost sfințită de mitropolitul Nifon al Țării Românești în anul 1842. În secolul nostru, râvna pentru cinstirea Cuviosului Stelian va crește, iar în timpul celui de-al doilea război mondial, credincioșii vor contribui la depunerea moaștelor acestui cuvios într-o raclă separată. De atunci, biserica va începe să fie numită: Biserica Sfântul Stelian Lucaci.

Evlavia credincioșilor în fața raclei Cuviosului Stelian nu a încetat, întrucât toți cunoaștem puterea cu care acest sfânt a fost înzestrat de Dumnezeu pentru râvna sa duhovnicească, pentru smerenia desăvârșită și pentru dragostea sa fără de margini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii
 «de Dumnezeu, ci numai
 «Făcătorului; ci groaza focului
 «bărbătește înfruntând-o, se
 «bucurau, cântând: Prealăuda-
 «te Dumnezeu părinților noștri
 «și Doamne, bine ești
 «cuvântat.»

Minunea nașterii tale a
 covârșit orice minte căci Cel
 neapropiat și netăiat împrejur
 cu firea, cu trupul circumscris
 făcându-Se, a scris pe robii tăi în
 cartea vieții, Preasfântă Născă-
 toare de Dumnezeu.

Toate profețiile întru tine s-au
 împlinit, Mireasa lui Dumnezeu,
 căci tu ai născut pe Împodo-
 bitorul lumii, pe toți împodo-
 bindu-i și luminându-i, binecu-
 vântată, Preasfântă Fecioară,
 mântuirea muritorilor.

Ăi născut pe Cuvântul de
 aceeași putere cu Tatăl și cu
 Duhul, pe Cel ce este în două firi
 și un singur ipostas, preabună,
 prealăudată și binecuvântată
 Stăpână, mântuirea muritorilor.

Ădânc nepătruns te gândim pe
 tine și înălțime negrăită, Maică
 Fecioară, care ai înălțat firea
 muritorilor prin dumnezeiască

nașterea ta, prealăudată,
 binecuvântată Stăpână, mântu-
 irea muritorilor.

Canonul Cuviosului.

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Să se bucure îngerii și oamenii
 să salte, căci astăzi noi prăznuim
 pe îngerul pământesc și omul cel
 ceresc, pe Cuviosul Stelian, spre
 slava Ziditorului și folosul
 nostru al tuturor.

Cunoscutu-te-ai a fi lăcaș al
 Sfântului Duh, ales fiind de
 ochiul lui Dumnezeu, și
 pruncilor sprijinitor și apărător
 te-ai învrednicit.

Slavă...

Fiind supărați de patimi
 sufletești și trupești, degrabă ne
 izbăvește, Părinte Steliane, pe
 noi, robii tăi, ca să cântăm:
 Doamne Dumnezeu nostru,
 bine ești cuvântat!

Și acum..., **a Născătoarei.**

Pe Domnul Iisus Hristos,
 născându-L, Preacurată
 Fecioară, roagă-te Lui pentru
 noi, ca să ne dăruiască
 îndreptarea vieții, nouă, celor ce
 pătimim de grijile lumești.

Catavasie: *Tinerii în dreapta
 credință...*

Cântarea a 8-a:**Irmosul:**

Pe tinerii cei binecredincioși,
 «în cuptor, nașterea
 «Născătoarei de Dumnezeu i-a
 «mântuit, atunci fiind
 «închipuită, iar acum plinită;
 «pe toată lumea ridică să-ți
 «cânte ție: pe Domnul lucrurile
 «lăudați-L și-L preaînălțați pe
 «Dânsul întru toți vecii. »

Comoară dumnezeiască a toată
 curăția și cort al fecioriei de
 Dumnezeu îngrădit ai fost
 văzută, Mireasa lui Dumnezeu,
 crinul cel cu bună mireasmă al
 Săditorului făpturii și templu
 dumnezeiesc. Pentru aceea,
 Fecioară, pe tine te laudăm și te
 preaînălțăm întru toți vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în
 pântece fără de ardere, ca rugul
 cel nears, dezlegând, Preanevi-
 novată, datoria Evei prin
 dumnezeiască nașterea ta,
 Prealăudată. Pentru aceea, pe
 tine, Fecioară, te laudăm și te
 preaînălțăm întru toți vecii.

Pe mine întreg m-a luat fără
 schimbare și fără amestecare
 după ipostas, Cuvântul cel
 Atotdesăvârșit, întreg m-a
 îndumnezeit prin cea mai bună
 unire, Stăpână. Pentru aceea, pe

tine, Fecioară, te laudăm și te
 preaînălțăm întru toți vecii.

La fire venind Lucrătorul firii,
 din muntele Maicii lui
 Dumnezeu celei nenuntite,
 prunc la sân este văzut acum,
 purtat de mâinile tale de maică
 și pe toți i-a ridicat să te laude pe
 tine ca Maică a Lui și să te
 slăvească pe tine, ca singură
 Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Cuviosului.

Irmos: *Pre tinerii cei
 binecredincioși...*

Ea să te proslăvească Domnul,
 hrană cerească ți-a trimis prin
 înger, petrecându-ți viața în
 peșteră cu multă osteneală.
 Duhul Sfânt te-a umbrat pe tine,
 Cuvioase Steliane, că multe
 minuni ai săvârșit, proslăvind pe
 Dumnezeu prin faptele tale.

Gândul de patimi curățindu-
 ți, cu Domnul te-ai unit, părinte,
 și în ceruri locuiești, cântându-i
 Lui cu cetele îngerești: Toate
 lucrurile pe Domnul lăudați-L
 și-L preaînălțați pe Dânsul întru
 toți vecii.

Pedepse și boli pe noi ne-au
 cuprins și cu dinadinsul ne
 rugăm ție: Degrab izbăvește-ne,
 Cuvioase Părinte, iar pe prunci

de boală și de moarte îi scapă, ca să te cinstim pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt slăvind împreună cu îngerii, toți credincioșii cu un glas să cântăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu nostru, întru o putere și o împărăție!

Și acum..., **a Născătoarei.**

Ărătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, o, Fecioară, pe Domnul născându-L în chip de negrăit. Pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, biruitor de patimi să ne arate pe noi, nevrednicii, robii Săi.

Catavasi: *Cuptorul cel răcorit...*

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cea de un chivot însuflețit al lui
 «Dumnezeu, nicidecum să nu se
 «atingă mâna necredincioșilor;
 «dar buzele credincioșilor, fără
 «tăcere spusele îngerului
 «cântând, cu bucurie să strige
 «Născătoarei de Dumnezeu:
 «Bucură-te, cea plină de dar,
 «Domnul este cu tine. »

Car cu totul luminos al Cuvântului ești, car în chipul

focului, car cu multe nume numit, car fără de asemănare decât tronurile cele nematerialnice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău; arată-mă și pe mine car al minții în nepătimire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt decât cerurile și, uitând cerurile cu toate puterile cerești, pogorându-Se, întreg în pântecele tău S-a sălășluit în chip de negrăit, neieșind din sălașul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, și S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te laudăm pe tine și te cinstim, cu credință, ca ceea ce ești pricina dumnezeieștii împărtășiri.

Potolește valul patimilor din inima mea, Preanevinovată, potolește săltările trupului meu, întărește mintea mea pentru contemplarea cea nematerialnică și năvălirile cele neorânduie ale gândurilor întoarce-le spre nepătimire și de viața cea viitoare învrednicește-mă.

Canonul Cuviosului.**Irmos:** *Tot neamul pământesc...*

Înger pe pământ fiind, Sfinte Steliane, cu dar dumnezeiesc patimile trupului le-ai biruit și cu îngerii în ceruri împreună locuind, slava cea gătită sfinților o privești, de lumină cerească umplându-te.

Ăcum de Hristos apropiindu-te, nu ne uita pe noi, robii tăi, cei ce înălțăm cântare, și cere cu îndrăzneală, Cuvioase Steliane, iertare de păcate să ne dăruiască și lăcaș întru împărăția Sa.

Trupul cel sfințit și dumnezeiesc, în biserică strălucind, de boli ne izbăvește și taberele diavolilor de-a pururea le arde, slăvite Steliane, cu dar dumnezeiesc izvorând tămăduiri celor ce cu credință te fericesc pe tine.

Slavă...

Cel Preaînălțat, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, Unule Dumnezeu, pe noi, pe toți robii tăi, ne miluiește; pe cei mârniți de moartea pruncilor lor îi mângâie și le dăruiește iarăși câștigare de prunci buni, ca un Milostiv, pentru rugăciunile plăcutului Tău, Stelian.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă când mă vei judeca, și să nu mă osândești în focul iadului celui înfricoșător; căci Maica Ta, care Te-a născut pe Tine, cuvioșii și cetele mucenicilor, dimpreună cu Sfântul Stelian, Te roagă pentru noi, păcătoșii.

Catavasie: *Taină străină...***LYMINÂNDĂ****Podobie:** *Cu Duhul în biserică...*

Mai presus de cuget a fost răbdarea ta, pentru aceasta și plată ți-ai luat însutit de la Domnul Dumnezeu, Steliane preafericite; deci pe noi, care te cinstim pe tine, slobozește-ne din patimi cu rugăciunile tale.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Cu smerenie ne închinăm și cu credință sărutăm icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, iar sufletul și trupul nostru primește izbăviri din patimi, din ispitiri și din primejdii.

LĂ LĂVDE

**Se pun stihirile pe 4,
Glasul al 8-lea:**

Podobie: *O preaslăvită minune...*

Cu ostenele tale cele pustnicești ți-ai curățit sufletul

și cu harul lui Dumnezeu te-ai luminat, Fericite Steliane, căci ai urât deșertăciunea lumii și pe vrăjmașul privegherilor cu săgeata l-ai biruit. Pe tine te lăudăm și te prăznuim, cinstite Steliane. **(de două ori)**

Pruncilor le dăruiești viață și pe maici de întristarea cea amară le izbăvești cu darul tău, Cuvioase Părinte, dând sănătate pruncilor, căci tu din pruncie ai fost sfințit și vas al Domnului te-ai arătat. Pentru aceasta cerem ție: Roagă-te la Hristos, Dumnezeul nostru, să dobândim și noi Împărăția Sa.

Cuvioase Părinte Steliane, pravila Duhului ai urmat cu râvna ta și pe Hristos Domnul l-ai iubit și mirul sfințeniei alcătuind, bună mireasmă Domnului ai adus cu osteneli și privegheri îndelungate. Ție ne rugăm: fii nouă milostiv.

Slavă...

Cuvioase Steliane, tu pe calea cea strâmtă a smereniei, din pruncie ai umblat și în peșteră întunecată ai strălucit, câștigând Împărăția Soarelui dreptății; pentru aceea te bucuri acum împreună cu cetele cele fără de trup. Ție ne rugăm în ziua prăznirii tale: Roagă-te lui Dumnezeu, ca să ne izbăvească

de văzuții și nevăzuții vrăjmași, să îndepărteze de la noi toată patima vătămătoare, ca să prăznuim cu cinste pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu, Care este minunat întru sfinții Lui.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu Născătoare Fecioară, că dintru tine a ieșit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și apolisul.

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri 4 din Cântarea a 3-a, și 4 din Cântarea a 6-a a Canonului sfântului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Ăvut-ai smerenie înălțătoare, Steliane, Părintele nostru, deci ne rugăm ție: fii nouă milostiv, și de patimi și de boală, pe noi cei ce te cinstim pe tine, izbăvește-ne.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Țrât-ai toate acestea trecătoare și crucea pe umeri ai luat, întru munții Domnului cei neumblați te-ai suit ca oarecând Ilie, preaînțelepte Steliane.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Luat-ai putere de la Domnul, socotind ispitele vrăjmașului ca niște săgeți de copii, iar pe noi izbăvește-ne din patimi, preafericite Steliane.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fiind supărați de multe patimi, spre tine năzuim, părinte, rugându-te a îmblânzi cu sfântă rugăciunea ta, pe Cel ce este iubitor de oameni, Cuvioase Steliane.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Copac înalt te-ai arătat, mișcările trupului veștejindu-le și multe minuni rodind, fapte bune săvârșind și pe prunci păzind, Cuvioase Steliane, roagă-te pentru noi.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

De îngereasca ta viață, în trup fiind încă, toți s-au spăimântat. Iar îngerii, pe Domnul Cel ce te-a proslăvit pe tine, cu cântări de laude pururea Îl preaslăvesc.
Slavă...

Cu fiarele sălbatice ai locuit și viața în pustie ai petrecut; arsura soarelui și frigul nopții ai suferit, pentru aceasta acum în cer te desfătezi.

Si acum..., a **Născătoarei.**

Ăjutătoarea tuturor, ajută-ne și ne scapă din nevoi, tinzând mâna ta, din furtuni ne izbăvește și la limanul odihnei ne călăuzește.

TROPARUL,

Glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru

Steliane. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine, mulțime de tămăduiri.

CONDACUL

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătat-te-ai astăzi lumii...*

Ca o stea prealuminoasă avându-te pe tine Biserica, Steliane preaminunate, se veselește strigând: Tu ești, Părinte, laudă a sfinților!

Apostolul: *(caută la 6 decembrie.)*

Evangelhia Cuviosului: *In vremea aceea, a stat Iisus la loc ses..., (vezi Evangelhia de la Liturghia din 6 decembrie).*

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul de grăire de rău nu se va teme. Aliluia!

